

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Agencia Națională de Administrare Fiscală

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București, CP 050741
Tel: + 021.319.97.54
Fax: + 021.336.85.48
e-mail: Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 160 / 2014

privind soluționarea contestațiilor depuse de

S.C. .X.S.A.

înregistrate la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală sub **nr. 920484/02.04.2014**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Biroul Vamal de Interior .X. din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice-.X. prin adresa nr. .X./28.03.2014, înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. X/02.04.2014, asupra contestației formulate de S.C. .X.S.A. cu sediul în .X., Bd. X, nr. X, Turn X, et. X, sector X, X, CUI RO X.

Contestația este formulată împotriva Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr. .X./14.03.2013, înregistrat la Direcția Municipiului .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale prin care s-a stabilit în sarcina societății suma de .X.lei reprezentând datorie vamală și a Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./19.02.2014, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./19.02.2014, întocmite de reprezentanții Biroului Vamal de Interior .X. prin care s-au stabilit în sarcina societății accesorii aferente datoriei vamale în sumă totală de .X.lei reprezentând majorări de întârziere/dobânzi în sumă de .X.lei și penalități de întârziere în sumă de .X.lei.

În raport de data comunicării titlului de creanță reprezentat de Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./19.02.2014, respectiv 25.02.2014, potrivit confirmării de primire aflată în copie la dosar, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003

privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrată la Biroul Vamal de Interior .X. în data de 27.03.2014 sub nr. X, conform ștampilei serviciului de registratură aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206 și art. 209 alin. (1), lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației societatea regăsindu-se la poziția X din Anexa 1 *“Lista marilor contribuabili care sunt administrați de D.G.A.M.C începând cu data de 1 ianuarie 2014”* la Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3749/2013 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de către S.C. .X.S.A.

I. Prin contestație, societatea solicită anularea Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr. .X./14.03.2013, Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./19.02.2014, Procesului verbal de control nr. .X./19.02.2014 și pe cale de consecință a se constata că nu există obligația de plată a majorărilor de întârziere/dobânzilor în sumă de .X.lei și a penalităților de întârziere în sumă de .X.lei, stabilite în sarcina societății, precizând următoarele:

Urmare controlului ulterior efectuat la operațiunea vamală de leasing intern deschisă prin depunerea declarației vamale nr. I.X./29.03.2006, societatea arată că și-a îndeplinit în totalitate obligațiile de plată prin adresa de închidere nr. .X./12.03.2013, iar stabilirea de obligații de plată accesorii este nelegală pentru următoarele motive:

Durata contractului de leasing financiar era stabilită conform scadențarului de plăți până la data de 25.04.2013, data scadenței obligației principale, iar obiectul material al contractului de leasing financiar nu a fost restituit de utilizator nici până la data formulării contestației.

Declarația vamală nr. X./29.08.2006 avea în vedere o operațiune de import definitiv și nu o operațiune de import cu admitere temporară cu exonerare totală de la plata drepturilor vamale, operațiunea de import definitiv se realizează în baza facturii definitive iar în speță nu sunt aplicabile prevederile cu privire la admiterea temporară.

Societatea învederează, potrivit art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, că diferențele de datorie vamală nu pot lua naștere retroactiv momentului în care organul de control a consemnat datoria într-un proces-verbal, drept pentru care nu datorează majorări de întârziere/dobânzi și penalități de întârziere.

Referitor la întocmirea Deciziei pentru regularizarea situației societatea invocă prevederile art. 100 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, și arată că nu este în prezența niciunui element nou și nici a unor informații inexacte ori incomplete prezentate inițial și prin urmare nu datorează majorări de întârziere/dobânzi și penalități de întârziere pentru închiderea cu întârziere a operațiunilor de leasing.

În consecință, societatea consideră că nu datorează majorări de întârziere/dobânzi și penalități de întârziere în sumă de .X. lei stabilite prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./19.02.2014, emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./19.02.2014 și solicită anularea Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr. .X./14.03.2013 și Procesul verbal de control nr. .X./19.02.2014.

II. Prin Procesul verbal de control nr. .X./19.02.2014 care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./19.02.2014, contestată, organele vamale din cadrul Biroului Vamal de Interior .X. au constatat următoarele:

Organele vamale arată că au efectuat un control vamal ulterior al operațiunii vamale de leasing intern, deschisă prin depunerea declarației vamale nr. I.X./29.03.2006 prin care societatea a introdus în țară un autotractor DAF, serie sașiu XLRTE85XC0E.X., în regim vamal de import cu exceptarea de la plata sumelor aferente drepturilor de import, conform prevederilor art. 27 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, în baza contractului de leasing financiar nr. SGL .X./02.03.2006 încheiat cu utilizatorul S.C. .X.S.R.L.

Organele vamale arată că prin adresa nr. .X./12.03.2013 societatea a solicitat definitivarea importului prin închiderea operațiunii de leasing financiar intern întocmindu-se Documentul pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr. .X./14.03.2013.

Organele vamale au constatat că la data de 16.11.2009, contractul de leasing nr. SGL .X./02.03.2006 a fost cesionat cu contractul de novație nr. .X./16.11.2009 care la rândul lui, în data de 17.06.2010, a fost reziliat unilateral de societatea contestatară conform notificării nr. X N din data de 17.06.2010.

Organele vamale au făcut aplicațiunea prevederilor art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României, art. 89 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar și art. 77-78 din Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior în sensul că au reverificat Documentul pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr. .X./14.03.2013.

Totodată, pentru perioada 18.06.2010-14.03.2013, organele vamale arată că, în conformitate cu prevederile art. 120 și art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au calculat în sarcina societății majorări de întârziere/dobânzi în sumă de .X.lei și penalități de întârziere în sumă de .X.lei aferente debitului reprezentând TVA în sumă de .X.lei.

III. Luând în considerare susținerile contestatarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatară și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

1. Referitor la contestația formulată împotriva Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr. .X./14.03.2013, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației în condițiile în care aceasta nu este depusă în termenul legal de exercitare a căii administrative de atac.

În fapt, operațiunea de leasing financiar intern deschisă prin depunerea declarației vamale nr. I.X./29.03.2006 prin care societatea a introdus în țară un autotractor DAF, serie sașiu XLRTE85XC0E.X., în regim vamal de import cu exceptarea de la plata sumelor aferente drepturilor de import, conform prevederilor art. 27 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, a fost încheiată prin întocmirea Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr. .X./14.03.2013.

Documentul pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr. .X./14.03.2013 a fost înregistrat la Direcția Municipiului .X. pentru Accize și Operațiuni Vamale de către reprezentantul legal al societății, S.C. .X. S.R.L. (comisionar în vamă) și vizat de organele vamale fiind însușit de comisionarul vamal prin semnătură și ștampilă la data întocmirii acestuia, respectiv 14.03.2013, având valoarea unui titlu de creanță și nu poate fi asimilat declarației vamale ca act unilateral pe proprie răspundere, deoarece așa cum s-a arătat mai sus este act bilateral supus controlului ierarhic al conducătorului unității vamale.

S.C. .X.S.A. a formulat contestație împotriva Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr. .X./14.03.2013, înregistrată la Biroul Vamal de Interior .X. în data de 27.03.2014 sub nr. 2410, conform ștampilei serviciului de registratură aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

În drept, sunt incidente prevederile art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează următoarele:

“ Termenul de depunere a contestației

(1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii. ”

Potrivit pct. 3.10 lit. a) și b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 450/2013, unde se stipulează:

“a) Termenul de depunere a contestației se calculează pe zile libere, cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel, neintrând în calcul nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul.

[...]

b)Termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat (de exemplu, zile de repaus săptămânal) se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare [...]”.

Se reține că termenul de depunere a contestației prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare **are caracter imperativ** și începe să curgă de la data întocmirii Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr. 77, respectiv 14.03.2013.

Având în vedere că termenul de depunere a contestațiilor este de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ atacat, așa cum prevede art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se reține că acesta a început să curgă din 15.03.2013 și s-a împlinit în data de 14.04.2013, ultima zi de depunere a contestației fiind 15.04.2013.

Din actele existente la dosarul cauzei reiese că S.C. .X.S.A. a înregistrat contestația la Biroul Vamal de Interior .X. în data de 27.03.2014, conform ștampilei serviciului de registratură aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei cu mult peste termenul de 30 de zile prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, încălcându-se astfel dispozițiile imperative referitoare la termenul de depunere.

În raport cu prevederile legale citate mai sus, rezultă că S.C. .X.S.A. avea posibilitatea de a depune contestație până la data de 15.04.2013, inclusiv.

De asemenea, se reține că neexercitarea căii de atac în termenul legal atrage decăderea, astfel încât S.C. .X.S.A. a pierdut dreptul procedural ca urmare a neexercitării sale înăuntrul termenului statornicit de lege și faptului că speței îi sunt aplicabile și prevederile art.185 alin.1 din Legea nr.134/2010, unde se stipulează:

“Când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate “.

Totodată, potrivit doctrinei, decăderea are ca efect principal stingerea tuturor posibilităților de punere în valoare a dreptului neexercitat în termenul legal.

Întrucât contestatara nu a respectat condițiile procedurale privitoare la termen, a decăzut din dreptul de a i se soluționa pe fond contestația formulată împotriva Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr. .X./14.03.20013, conform art.217 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei” coroborat cu pct.12.1 lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.450/2013, care stipulează:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) nedepusă la termen, în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de prezenta lege”, motiv pentru care contestația va fi respinsă ca nedepusă în termenul legal.

2. Aspecte procedurale

Referitor la invocarea de către societate a încălcării de către organele de control a prevederilor art. 100 alin. (3) din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României, se reține că aceste dispoziții normative interzic efectuarea unui nou control ulterior cu excepția situațiilor expres prevăzute astfel: *“Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune”.*

De asemenea, art. 78 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, prevede:

“1. Autoritățile vamale, din oficiu sau la cererea declarantului, pot modifica declarația după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri.

2. Autoritățile vamale, după acordarea liberului de vamă și pentru a se convinge de acuratețea datelor cuprinse în declarație, pot controla documentele comerciale și datele referitoare la operațiunile de import sau export, cu privire la mărfurile în cauză sau la operațiunile comerciale ulterioare în legătură cu aceste mărfuri. Asemenea controale pot fi efectuate la sediul declarantului, al oricărei alte persoane interesate direct sau indirect din punct de vedere profesional de operațiunile menționate sau al oricărei alte persoane aflată în posesia documentului și a datelor menționate în scopuri comerciale. Aceste autorități pot verifica, de asemenea, mărfurile, când este încă posibil că ele să fie prezentate.

3. Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun.”

Prin urmare, excepția privind posibilitatea reverificării este reglementată de art. 100 din Legea nr. 86/2006 privind Codul Vamal al României și art. 78 din Regulamentul CEE nr. 2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, **respectiv în situația existenței unor elemente noi, de natura informațiilor inexacte sau incomplete, excepțiile fiind de strictă interpretare și aplicare.**

Astfel, având în vedere că organele vamale au stabilit prin Documentul pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr. .X./14.03.2013 că S.C. .X.S.A. datorează drepturi vamale în sumă de .X. lei aferente declarației vamale de import nr. I 5.X./29.03.2006, o nouă reverificare a declarației vamale în cauză, nu mai este posibilă decât în situația existenței unor elemente noi.

Or, așa cum rezultă din situația de fapt și din documentele aflate la dosarul cauzei prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./19.02.2014 au fost calculate accesorii aferente drepturilor vamale, reținându-se faptul că contractul de leasing nr. .X./02.03.2006 în baza căruia a fost exceptată de la plată datoria vamală pe perioada derulării contractului a fost reziliat în data de 17.06.2010, element nou necunoscut organelor vamale la data avizării Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr. .X./14.03.2013.

Aceasta întrucât, la momentul depunerii Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr. .X./14.03.2013 societatea a menționat la rubrica *“III. MOTIVELE REGULARIZĂRII”*: *“Închidere contract de leasing cf. OG 51/1997, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”* fără a preciza faptul că acest contract a fost reziliat anterior, respectiv în data de 17.06.2010.

Astfel, în lumina noilor elemente de care a dispus, respectiv faptul că contractul de leasing a fost reziliat la o dată anterioară încheierii operațiunii vamale, organele vamale, în mod legal au luat măsurile necesare pentru reglementarea situației, respectiv stabilirea prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./19.02.2014 de majorări de întârziere/dobânzi și penalități de întârziere de la data nașterii datoriei vamale, respectiv data rezilierii contractului de leasing.

3. Aspecte de fond

Referitor la contestația formulată împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./19.02.2014 emisă în baza Procesului verbal de control nr. .X./19.02.2014, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează majorări de întârziere/dobânzi și penalități de întârziere aferente unei datorii vamale ce ia naștere ca urmare a rezilierii unui contract de leasing în baza căruia bunul a fost introdus în țară.

În fapt, cu declarația vamală nr. I 5.X./29.03.2006, societatea a introdus în țară un autotractor DAF, serie sașiu XLRTE85XC0E.X., în regim vamal de import cu amânarea de la plata sumelor aferente drepturilor de import, conform prevederilor art. 27 alin. (2) din OG nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, reglementare valabilă la momentul importului, în baza contractului de leasing financiar nr. SGL .X./02.03.2006 încheiat cu utilizatorul S.C. .X.S.R.L., termenul acordat de autoritățile vamale pentru încheierea operațiunii și plata drepturilor de import fiind 29.04.2012.

În data de 02.09.2009, urmare a solicitării utilizatorului s-au rescadentat valorile contractuale și s-a prelungit contractul de leasing cu 12 luni, așa cum rezultă din actul adițional nr. X/02.09.2009 la contractul de leasing menționat mai sus iar ulterior contestatara, în calitate de finanțator, a cesionat acest contract către S.C. .X.S.R.L. cu contractul de novație nr. CN.X./16.11.2009.

În data de 17.06.2010, contestatara, în calitate de finanțator a reziliat contractul de leasing financiar nr. SGL .X./16.11.2009, așa cum rezultă din adresa nr. XN de notificare a utilizatorului ca urmare a nerespectării obligațiilor de plată asumate prin contractul de leasing financiar.

Prin adresa înregistrată la Biroul Vamal de Interior .X. sub nr. .X./12.03.2013, societatea a solicitat definitivarea importului privind închiderea operațiunii de leasing financiar intern la valoarea inițială, de intrare a bunului obiect material al contractului de leasing financiar.

Totodată, societatea a întocmit prin declarantul/reprezentantul său legal S.C. .X. S.R.L. (comisionar în vamă) Documentul pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr. .X./14.04.2013.

Urmare controlului vamal ulterior, organele vamale au stabilit prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./19.02.2014, emisă în baza Procesului-verbal de

control nr. .X./19.02.2014, majorări de întârziere/dobânzi în sumă de de .X.lei și penalități de întârziere în sumă de .X.lei calculate pentru perioada 18.06.2010-14.03.2013 aferente debitului în sumă de .X.lei reprezentând datorie vamală.

Prin contestația formulată societatea nu este de acord cu stabilirea în sarcina sa de dobânzi și penalități de întârziere.

În drept, art. 119 alin. (1) și art. 120 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

“ART. 119 Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

ART. 120 Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. [...]”

Începând cu data de 1 iulie 2010, art. 119 și art. 120 se modifică conform art. I pct. 9-10 și art. III alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2010 și au următorul cuprins:

“ART. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

De asemenea, art.120¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare începând cu data de 01.07.2010, prevede:

“ART. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Astfel, potrivit prevederilor legale mai sus invocate, majorările de întârziere/dobânzile se calculează pentru neachitarea la termenul de scadență a obligațiilor bugetare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv, iar penalitățile de întârziere pentru achitarea debitelor cu o întârziere mai mare de 30 de zile de la scadență.

În raport de obiectul contestației, organul de soluționare este investit să se pronunțe dacă după momentul nașterii datoriei vamale, societatea datorează majorări de întârziere/dobânzi și penalități de întârziere.

Astfel, potrivit prevederilor din Anexa V pct. 4 din Legea nr. 157/2005 privind Tratatul de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană:

“(13) Depozitul temporar și regimurile vamale menționate la articolul 4 alineatul (16) literele (b) - (h) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 care au început înainte de aderare încetează sau se încheie în condițiile legislației comunitare.

În cazul în care încetarea sau încheierea dă naștere unei datorii vamale, suma drepturilor de import care trebuie plătite este cea în vigoare la data la care a luat naștere datoria vamală în conformitate cu Tariful Vamal Comun și suma plătită este considerată resursă proprie a Comunității.”

În speța de față datoria vamală a luat naștere, conform art. 204 pct. 1 lit. b) din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar pentru “nerespectarea unei condiții care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unei rate reduse sau zero a drepturilor de import ținând seama de destinația mărfurilor.”

De asemenea, pct. 2 al articolului invocat mai sus stipulează că

“datoria vamală ia naștere fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datorii vamale încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile sunt plasate sub regimul vamal în cauză, atunci când se stabilește ulterior că o condiție care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unei rate reduse sau zero a drepturilor de import ținând seama de destinația mărfurilor nu a fost îndeplinită în fapt. “

Or, în cazul de față condiția esențială care reglementa plasarea bunului în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import, era existența contractului de leasing.

În momentul rezilierii contractului de leasing, regimul de import cu exceptarea de la plată a sumelor aferente tuturor drepturilor de import, nu mai poate fi menținut și în sarcina societății ia naștere datoria vamală.

Având în vedere că S.C. .X.S.A. a reziliat contractul de leasing financiar nr. SGL .X./16.11.2009, așa cum rezultă din adresa nr. XN/17.06.2010 de notificare a utilizatorului, la această dată ia naștere în sarcina societății datoria vamală, accesoriile urmând să curgă din ziua următoare scadenței datoriei vamale, respectiv ziua următoare nașterii datoriei vamale, 18.06.2010 și până la data stingerii sumei datorate.

Având în vedere cele reținute în mod legal organele vamale au calculat în sarcina societății majorări de întârziere/dobânzi în sumă de .X.lei și penalități de întârziere în sumă de .X.lei, drept pentru care contestația va fi respinsă ca neintemeiată pentru aceste sume, societatea neaducând argumente care să combată modul de calcul al accesoriilor sub aspectul cotei aplicată ori numărul de zile pentru care s-au calculat majorări de întârziere/dobânzi și penalități de întârziere.

Referitor la susținerea societății potrivit căreia diferențele de datorie vamală nu pot lua naștere retroactiv momentului în care organul de control a consemnat datoria într-un proces verbal, aceasta nu poate fi reținută de organele de soluționare deoarece stabilirea obligațiilor fiscale trebuie să se încadreze în termenul general de prescripție, pe de o parte, iar pe de altă parte, stabilirea majorărilor de întârziere/dobânzilor conform legii se efectuează începând cu ziua imediat următoare scadenței, respectiv ziua următoare nașterii datoriei vamale și până la data stingerii sumei datorate inclusiv, iar penalitățile de întârziere pentru achitarea debitelor cu o întârziere mai mare de 30 de zile de la scadență.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) și 12.1 lit. a) din Ordinul Președintelui ANAF nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

1. Respingerea ca nedepusă în termen a contestației formulată de **S.C. .X.S.A.** împotriva Documentului pentru regularizarea situației operațiunilor vamale nr. .X./14.03.2013 pentru suma de .X. lei reprezentând datorie vamală.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C. .X.S.A.** împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. .X./19.02.2014 emisă de Biroul Vamal de Interior .X. în baza Procesului verbal de control nr. .X./19.02.2014 pentru suma totală de .X. lei reprezentând majorări de întârziere/dobânzi în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

**DIRECTOR GENERAL,
X**